

پیش بینی رابطه بین هیجان خواهی و رفتار رانندگی در بین رانندگان ماشین سبک

شهر بندرعباس

میترا میرزایی

taratina89@gmail.com

هومن ملکی

Hoomanttm@gmail.com

دکتر اقبال زارعی

Eghbalzareei2010@yahoo.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین هیجان خواهی و رفتار رانندگی در بین رانندگان ماشین سبک شهر بندرعباس انجام گرفت. روش انجام پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری تحقیق، کلیه رانندگان ماشین سبک در شهر بندرعباس در سال ۱۳۹۶ بودند که با توجه به فرمول کرجسی و مورگان تعداد ۴۰۰ نفر با استفاده از روش نمونه گیری سهمیه ای خوشه ای انتخاب شدند. به منظور اندازه گیری میزان هیجان خواهی رانندگان از "مقیاس هیجان خواهی آرنت" و به منظور سنجش رفتار رانندگی از پرسشنامه "رفتار رانندگی منچستر فرم ۲۷ سوالی استرادلینگ و میدوز (۲۰۰۰)" استفاده شده است. نتایج نشان داد که بین دو متغیر هیجان خواهی با رفتار رانندگی با $r = 0/13$ و سطح معنی داری $0/07$ در سطح آلفای $0/01$ رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد ($p < 0.01$) و متغیر هیجان خواهی با ضریب تبیین $0/0169$ ، $1/69$ درصد از واریانس متغیر رفتار رانندگی را تبیین می کند و بین رفتار رانندگی و هیجان خواهی مردان و زنان تفاوت معنی داری وجود ندارد ($P > 0/05$).

کلید واژه: هیجان خواهی، رفتار رانندگی، رانندگان ماشین سبک.